

Aan het nieuwe ministerie worden overgedragen de bevoegdheden en plichten van den Local Government Board en de staa's-ziekteverzekering, de bevoegdheden van het departement van volksopvoeding, wat aangaat de gezondheid van zwangeren, zoogenden en kinderen beneden het de vijfde jaar, die nog geen school bezoeken; de bevoegdheden van den Privy Council, voorzover omschreven in de „vroedvrouwenwet 1902”, en een deel van de bevoegdheden van den staatssecretaris, omschreven in de „kinderwet 1908”.

PARLEMENTAIRE ORGANISATIE DER ARTSEN. — HANS KOHN bepleit een geheele omwenteling in het geneeskundig vereenigingsleven te Berlijn. Thans kwijnt dit, doordat de beroepsvereeningen, na tientallen van jaren *gedwongen* geweest te zijn, zich uitsluitend met stoffelijke zaken bezig te houden, geen belangstelling meer wekken, en de vele andere vereeningen de beste krachten afstooten, doordat de krachten van den tweeden rang die vereeningen gebruiken voor hun eerzucht of hun zucht om vooruit te komen. Daarbij zijn de artsen door rasverschil in twee kampen verdeeld. KOHN wil nu, dat de vereeningen, die niet uitsluitend voor gezelligheid dienen, worden ontbonden, en dat één vereening het parlement der artsen wordt, waarvan de Aerztekammer als verantwoordelijk ministerie optreedt. Dit moet dan een wetenschappelijke afdeeling hebben, waarin de hoofdvakken vertegenwoordigd zijn, terwijl zij voor vraagstukken betreffende speciale vakken specialisten kan raadplegen. Verder een school-afdeeling, een ziekenhuis-afdeeling en een rechtsafdeeling. Ter voorbereiding van de behandeling der besluiten van het „parlement” kan dit in zes tot acht plaatselijke afdeelingen worden verdeeld. Zulk een regeling biedt aan allen gelegenheid, van hun wil te doen blijken. Te ernstig zijn de gevolgen geweest van de onverschilligheid der burgerij voor het politieke leven. Ook in de geneeskundige wereld moet men zijn wel en wee niet overlaten aan enkele vereenigingsmänner, die het „wel zullen opknappen”.

PINKHOF..

INGEZONDEN.

POLYVALENT ANTISTREPTOCOCCENSERUM BIJ SPAANSCH GRIEP.

In de mededeeling van collega ORBAAN in het laatste nummer van dit *Tijdschrift* spreekt hij zonder nadere aanduiding van gebruikswijze over dit serum, als zou het hem „geregeld in den steek gelaten hebben”, bij zijn ijverige pogingen, de zwaar zieke grieplijders te helpen. Tegenover deze uitspraak deel ik voorloopig mede, dat van genoemd serum, bij juiste keuze van het type der lijders, en bij intraveneuze toediening van 20 tot 30 cM³, de geneeskracht verre van gering is.

Als type lijder komt m. i. in aanmerking die lijder met goede hartswerking, *zonder* ernstige aandoeningen van de long en van de pleura, die langer dan 4 tot 6 dagen hooge, weinig teruggaande koorts heeft en zwaar ziek is, den typhoezen vorm nabijkomend; bij wien wij bij een volgend bezoek verwachten, ergens in het lichaam een ziektehaard te zullen ontdekken, en toch niet vinden; hij is het, dien wij het serum met veel goede verwachting kunnen toedienen. Hierbij raad ik aan, maatregelen te nemen voor de zeer sterke reactie, die ongeveer drie kwartier na de inspuiting optreedt in den vorm van een ongeveer een half uur durende zeer sterke koude rilling gepaard met een stijging der temperatuur met 1° of 2°. Als zulke maatregelen gelde: 1°. de arts blijve bij den lijder; 2°. hij voege aan de seruminspuiting toe een inspuiting van digaleen 1½ of 2 gram in een ader of onderhuids; 3°. warme wijn of cognac worde den lijder gegeven even vóór, tijdens en na de koude rilling; 4°. over goede verpleging moet beschikt worden; 5°. de lijder worde vóór de rilling hiervoor gewaarschuwd.

Ten slotte verwijs ik naar een voorloopige mededeeling van RIESE (*Berlin. klin. Wochenschrift*, n°. 44, 1918).

Hontenisse, 15 December 1918,

C. A. CAMMAERT,